EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2020.6.25.
COM(2020) 287 final

2020/0134 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS AJÁNLÁSA

az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások ideiglenes korlátozásáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az EU állam- és kormányfői 2020. március 10-én hangsúlyozták, hogy a Covid19-világjárvány tekintetében közös európai megközelítésre van szükség. A Bizottság 2020. március 16-án közleményt[1] fogadott el, amelyben ajánlotta a harmadik országokból az EU+ térségbe[2] irányuló, nem alapvető fontosságú utazások ideiglenes korlátozását. Az uniós vezetők 2020. március 17-én a Bizottság ajánlására megállapodtak egy külső határokon megvalósítandó összehangolt fellépésről. Azóta (Írország kivételével) valamennyi uniós tagállam és schengeni társult állam (a továbbiakban: a tagállamok) nemzeti határozatot hozott az utazási korlátozás végrehajtásáról[3].

A Bizottság 2020. április 8-án[4] és 2020. május 8-án[5] két nyomon követő közleményt fogadott el. Az utóbbiban felkérte a tagállamokat, hogy 2020. június 15-ig hosszabbítsák meg az utazási korlátozást.

A belügyminiszterek 2020. június 5-i ülésükön megvitatták, hogy meddig szükséges fenntartani a harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó uniós beutazási korlátozásokat, valamint azt, hogy milyen kritériumok és intézkedések alkalmazandók akkor, ha úgy döntenek, hogy egyes harmadik országok tekintetében fokozatosan feloldják ezeket a korlátozásokat. A Covid19-járvány megfékezésére irányuló intézkedések feloldásáról szóló április 15-i közös európai ütemtervvel[6] összhangban konszenzus született arról, hogy először a belső határellenőrzéseket kell megszüntetni, majd pedig egységes megközelítést kell követni az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások korlátozásának fokozatos feloldása során. A Bizottság felkérést kapott, hogy tegyen javaslatot további összehangolt, egyértelmű kritériumokon alapuló lépésekre.

A Bizottság 2020. június 11-én közleményt[7] fogadott el, amelyben ajánlotta az utazási korlátozás 2020. június 30-ig történő meghosszabbítását, és megközelítést határozott meg az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások korlátozásának 2020. július 1-jétől történő fokozatos feloldására. E javaslat célja az említett megközelítés tanácsi ajánlás formájában történő megvalósítása.

• Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

Ez az ajánlás a szakpolitikai terület hatályos rendelkezéseinek végrehajtását, nevezetesen a személyek külső határokon történő ellenőrzését és a határátlépés eredményes felügyeletét szolgálja.

---

1 COM(2020) 115, 2020. március 16.

2 Az EU+ térség a schengeni tagállamokat (beleértve Bulgáriát, Horvátországot, Ciprust és Romániát) és a négy schengeni társult országot foglalja magában. Kiterjed Írországra és az Egyesült Királyságra is, amennyiben azok az összehangolás mellett döntenek.

3 Az EU az Egyesült Királyságot is ösztönözte az ideiglenes utazási korlátozás bevezetésére, amely azonban úgy döntött, nem kívánja alkalmazni azt. Mivel az Egyesült Királyság állampolgárai az átmeneti időszak végéig az uniós polgárokkal azonos bánásmódban részesülnek, mentesülnek az utazási korlátozás alól.

4 COM(2020) 148, 2020. április 8.

5 COM(2020) 222, 2020. május 8.

6 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication_-_a_european_roadmap_to_lifting_coronavirus_containment_measures_0.pdf

7 COM(2020) 399, 2020. június 11.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Ez az ajánlás összhangban áll a többi uniós szakpolitikával, többek között a külkapcsolatokra és a közegészségügyre vonatkozó szakpolitikával.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) és különösen annak 292. cikkének második mondata és 77. cikke (2) bekezdésének b) pontja.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Az EUMSZ 292. cikke lehetővé teszi, hogy a Tanács ajánlásokat fogadjon el. A rendelkezés második mondata szerint a Tanács a Bizottság javaslata alapján jár el minden olyan esetben, amikor a Szerződések előírják, hogy a jogi aktusokat a Bizottság javaslata alapján kell elfogadnia.

Ez a jelenlegi helyzetben is alkalmazandó, mivel a külső határon alkalmazott következetes megközelítés közös megoldást igényel. Az EUMSZ 77. cikke (1) bekezdésének b) pontja kimondja, hogy az Unió olyan politikát alakít ki, amelynek célja a személyek ellenőrzésének és a határátlépések eredményes felügyeletének biztosítása a külső határokon. Az EUMSZ 77. cikke (2) bekezdésének b) pontja rendelkezik a külső határokat átlépő személyek ellenőrzésére vonatkozó intézkedésekről. Az EUMSZ 77. cikkének (2) bekezdése szerinti intézkedéseket rendes jogalkotási eljárás keretében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak kell elfogadnia. Az EUMSZ 289. cikkének (1) bekezdése szerint a rendes jogalkotási eljárásra a Bizottság javaslata alapján kerül sor.

- **Arányosság**

Ez a javaslat figyelembe veszi a járványügyi helyzet alakulását és a rendelkezésre álló releváns tényeket. A javasolt tanácsi ajánlás végrehajtásáért továbbra is a tagállamok és a schengeni társult országok hatóságai felelősek. Ezért a javaslat alkalmas a kitűzött cél elérésére, és nem lépi túl a szükséges és arányos mértéket.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

n.a.

- **Konzultációk az érdekelt felekkel és hatásvizsgálatok**

Ez a javaslat figyelembe veszi az első ideiglenes korlátozások bevezetése óta a tagállamokkal folytatott megbeszéléseket. Hatásvizsgálat nem készült, a javaslat ugyanakkor figyelembe veszi a folyamatosan változó járványügyi helyzetet és a rendelkezésre álló releváns tényeket.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Nincsenek.

2020/0134 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS AJÁNLÁSA

az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások ideiglenes korlátozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 292. cikke második mondatára, összefüggésben a 77. cikke (2) bekezdésének b) pontjával,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) Az Európai Unió állam- és kormányfői 2020. március 10-én hangsúlyozták, hogy a Covid19 tekintetében közös európai megközelítésre van szükség.

(2) A Bizottság 2020. március 16-án közleményt[8] fogadott el, amelyben ajánlotta a harmadik országokból az EU+ térségbe[9] irányuló, nem alapvető fontosságú utazások ideiglenes, egy hónapra szóló korlátozását. Az EU állam- és kormányfői 2020. március 17-én megállapodtak a nem alapvető fontosságú utazások ideiglenes korlátozásának bevezetéséről. A korlátozást a négy schengeni társult állam is bevezette.

(3) A Bizottság 2020. április 8-án[10] és 2020. május 8-án[11] két nyomon követő közleményt fogadott el, amelyben a nem alapvető fontosságú utazások korlátozásának egy-egy hónappal történő meghosszabbítását ajánlotta. A schengeni tagállamok és a négy schengeni társult állam (a továbbiakban: tagállamok) e meghosszabbítások végrehajtása mellett döntött, utoljára 2020. június 15-ig tartó hatállyal.

(4) Az Európai Bizottság elnöke és az Európai Tanács elnöke 2020. április 15-én bemutatta a Covid19-járvány megfékezésére irányuló intézkedések feloldásáról szóló közös európai ütemtervet[12]. Az ütemterv kétlépcsős megközelítést határoz meg, amely szerint a belső határellenőrzéseket összehangolt módon kell megszüntetni. Ezt követően fokozatosan enyhítenék a külső határokra vonatkozó ideiglenes korlátozásokat, és tennék ismét lehetővé az EU-n kívüli illetőségű személyek számára az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazásokat.

(5) A tagállamokkal folytatott konzultációk során megerősítést nyert, hogy szükség van a külső határokon meglévő korlátozások további rövid meghosszabbítására, valamint hogy a korlátozások fokozatos feloldását illetően mindenképpen egységes megközelítést kell alkalmazni.

---

8 COM(2020) 115, 2020. március 16.

9 Az EU+ térség a schengeni tagállamokat (beleértve Bulgáriát, Horvátországot, Ciprust és Romániát) és a négy schengeni társult országot foglalja magában. Kiterjed Írországra és az Egyesült Királyságra is, amennyiben azok az összehangolás mellett döntenek.

10 COM(2020) 148, 2020. április 8.

11 COM(2020) 222, 2020. május 8.

12 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication_-_a_european_roadmap_to_lifting_coronavirus_containment_measures_0.pdf

(6) A Bizottság 2020. június 11-én közleményt[13] fogadott el, amelyben ajánlotta az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások korlátozásának 2020. június 30-ig történő meghosszabbítását, és megközelítést határozott meg az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások korlátozásának 2020. július 1-jétől történő fokozatos feloldására. A június 30-ig történő további meghosszabbítást valamennyi tagállam végrehajtotta.

(7) A tagállamok azóta megbeszéléseket folytattak az alkalmazandó kritériumokról és módszerekről.

(8) Ez az ajánlás nem érinti a tagállamok azon felelősségét, hogy továbbra is alkalmazniuk kell a Schengeni határ-ellenőrzési kódex[14] 6. cikkét, amely meghatározza a harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó beutazási feltételeket. A tagállamok felelőssége marad különösen annak eseti értékelése, hogy valamely harmadik országbeli állampolgár népegészségügyi veszélyt jelent-e. Ezzel összefüggésben a tagállamoknak biztosítaniuk kell a határőrizeti hatóságok és a közlekedési szolgáltatók közötti szoros együttműködést.

(9) A határellenőrzés nem csupán annak a tagállamnak áll az érdekében, amelynek külső határainál történik, hanem valamennyi olyan tagállamnak, amely a belső határellenőrzést megszüntette. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell a külső határokon hozott intézkedések összehangolását annak érdekében, hogy ezek az intézkedések ne veszélyeztessék a schengeni térség működését.

(10) Az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások korlátozásának esetleges feloldásáról szóló határozatokban figyelembe kell venni az EU-n belüli járványügyi helyzetet, azaz az elmúlt 14 napra vonatkozóan a Covid19-esetek 100 000 lakosra vetített átlagos számát. Az uniós átlag jelenleg 16 eset.

(11) A 2005. május 23-i ötvennyolcadik Egészségügyi Világközgyűlésen elfogadott Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályok (2005) megerősítették az Egészségügyi Világszervezet (WHO) részes államai – köztük az összes uniós tagállam – közötti koordinációt a nemzetközi horderejű közegészségügyi-járványügyi szükséghelyzetekre való felkészültség és reagálás terén. A Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályok nyomonkövetési keretrendszere meghatározza azokat az alapvető népegészségügyi kapacitásokat, amelyeket a WHO részes államainak fenn kell tartaniuk. Az említett keretrendszer hatálya alá tartozó országok által rendszeres időközönként jelentett adatokból összeáll egy, az átfogó reagálási kapacitás becslésére szolgáló pontszám.

(12) Az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások korlátozásának feloldásáról szóló határozatok hatékonysága azon múlik, hogy a tagállamok egységesen hajtják-e azokat végre valamennyi külső határ tekintetében. A Szerződéseken alapuló kötelezettség értelmében koordinációt kell folytatni annak érdekében, hogy ne kerüljön veszélybe a schengeni térség működése. Egy szigorúbb megközelítés önmagában nem veszélyeztetné a schengeni térség működését, ugyanakkor a schengeni térség szintjén koordinált megközelítésnél kevésbé szigorú megközelítés alkalmazása magában hordozhatja ezt a kockázatot. A tagállamok tehát nem dönthetnek egyoldalúan amellett, hogy egy adott harmadik ország tekintetében feloldják az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások korlátozását, ha előzőleg a többi tagállam nem dönt egységesen amellett, hogy feloldják az utazási korlátozásokat az adott ország tekintetében.

---

[13] COM(2020) 399, 2020. június 11.

[14] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.).

(13) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban ez az ajánlás érinti Dániát. Mivel ez az ajánlás a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az ezen ajánlásról szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.

(14) Ez az ajánlás a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal[15] összhangban nem vesz részt, ezért ez az ajánlás Írországot nem érinti.

(15) Izland és Norvégia tekintetében ez az ajánlás az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat[16] 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak.

(16) Svájc tekintetében ez az ajánlás az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak[17] a 2008/146/EK tanácsi határozat[18] 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke A. pontjában említett területhez tartoznak.

(17) Liechtenstein tekintetében ez az ajánlás az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról aláírt jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozatnak[19] a 2011/350/EU határozat[20] 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke A. pontjában említett területhez tartoznak.

(18) Ezen ajánlásnak a (13)–(17) preambulumbekezdésben említett jogállása nem érinti azt, hogy a tagállamoknak a schengeni térség megfelelő működése érdekében egységes módon kell dönteniük az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások korlátozásának feloldásáról,

---

15 A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

16 HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

17 HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

18 A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.).

19 HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

20 A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

ELFOGADTA EZT AZ AJÁNLÁST:

1. Annak meghatározása során, hogy mely harmadik országok tekintetében kell feloldani az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások jelenlegi korlátozását, a tagállamoknak az EU-ba irányuló, nem alapvetően szükséges utazásokra vonatkozó ideiglenes korlátozás alkalmazásának harmadik értékeléséről szóló, 2020. június 11-i bizottsági közleményben[21] meghatározott módszertant és kritériumokat kell alkalmazniuk. A közleményben említett kritériumok a járványügyi helyzetre és a járvány megfékezésére irányuló intézkedésekre – többek között a fizikai elhatárolódásra –, valamint a gazdasági és társadalmi megfontolásokra vonatkoznak.

2. A járványügyi helyzet tekintetében a harmadik országoknak meg kell felelniük a következő kritériumoknak, és ezt rendszeresen felül kell vizsgálni:

   – az elmúlt 14 napban és 100 000 lakosra vetítve legfeljebb vagy megközelítőleg 16 új Covid19-eset,

   – ugyanebben az időszakban az új eseteknek az előző 14 naphoz képest stabil vagy csökkenő tendenciája, valamint

   – az ország Covid19-re való általános reagálása, figyelembe véve az olyan szempontokkal kapcsolatban rendelkezésre álló információkat, mint a tesztelés, a megfigyelés, a kontaktkövetés, a megfékezés, a kezelés és a jelentéstétel. Amennyiben nem állnak rendelkezésre az érintett szempontokkal kapcsolatos adatok, a tagállamok használhatják a Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályok összes dimenziójára vonatkozó teljes átlagos pontszámot, feltéve, hogy az meghaladja az 50-et. Figyelembe vehetők továbbá az uniós küldöttségek által a 2020. június 11-i közleményhez mellékelt ellenőrzőlista alapján szolgáltatott információk.

3. Annak eldöntésekor, hogy valamely harmadik országbeli állampolgár az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások ideiglenes korlátozásának hatálya alá tartozik-e, döntő tényezőnek a nem alapvető fontosságú utazások korlátozása feloldásának hatálya alá tartozó harmadik országban való lakóhely tekintendő (nem pedig az állampolgárság).

4. Az utazási korlátozások egy adott harmadik ország tekintetében a járványügyi helyzetre vonatkozó, a (2) bekezdésben meghatározott feltételek alakulásának megfelelően oldhatók fel vagy vezethetők be ismét. Amennyiben valamely harmadik országban gyorsan romlik a helyzet, gyors döntéshozatalt kell alkalmazni.

5. A 2020. március 16-i[22] és június 11-i[23] közleményben, valamint a 2020. március 30-i iránymutatásban[24] felsorolt utazói kategóriák[25] esetében azonban még abban az

---

21 COM(2020) 399, 2020. június 11.

22 COM(2020) 115, 2020. március 16.

23 COM(2020) 399, 2020. június 11.

24 C(2020) 2050, 2020. március 30.

25 Az alapvető feladattal vagy szükséglettel rendelkező utazók meghatározott kategóriái:
   i. egészségügyi szakemberek, egészségügyi kutatók, idősgondozással foglalkozó szakemberek;
   ii. határ menti ingázó munkavállalók;
   iii. mezőgazdasági idénymunkások;
   iv. szállítószemélyzet;

esetben is lehetővé kell tenni az alapvető fontosságú utazást, ha a harmadik országra továbbra is ideiglenes utazási korlátozások vonatkoznak. A tagállamok további biztonsági intézkedéseket vezethetnek be ezekre az utazókra vonatkozóan, különösen, ha azok utazása magas kockázatú régióban kezdődött.

6. Különösen a személyek alábbi kategóriáit kell mentesíteni az utazási korlátozás alól, függetlenül az utazás céljától:

a) Az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdése szerinti uniós polgárok, valamint azon harmadik országbeli állampolgárok, akik az egyrészről az Unió és tagállamai, másrészről az említett harmadik országok között létrejött megállapodások értelmében az uniós polgárokéval egyenértékű jogokat élveznek a szabad mozgás tekintetében, valamint családtagjaik[26];

b) azon harmadik országbeli állampolgárok, akik a huzamos tartózkodásról szóló irányelv[27] értelmében huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkeznek, valamint azon személyek, akik más uniós irányelvekből vagy nemzeti jogszabályokból eredően tartózkodási joggal, vagy pedig hosszú távú tartózkodásra jogosító nemzeti vízummal rendelkeznek, valamint családtagjaik.

A tagállamok azonban megfelelő intézkedéseket hozhatnak, például megkövetelhetik az ilyen személyektől, hogy önkéntes karanténba vonuljanak vagy hasonló intézkedéseknek vessék alá magukat az olyan harmadik országból való visszatérést követően, amely tekintetében fennmaradt az ideiglenes utazási korlátozás, feltéve, hogy a tagállamok ugyanezeket a követelményeket írják elő saját állampolgáraik számára is.

7. A viszonosságot rendszeresen eseti alapon kell értékelni, különös tekintettel azokra a harmadik országokra, amelyekben a fertőzöttség alacsonyabb az uniós átlagnál.

8. Ezeket a lépéseket valamennyi tagállamnak valamennyi külső határnál végre kell hajtania. A tagállamoknak törekedniük kell az intézkedések egységes alkalmazására.

---

v. diplomaták, nemzetközi szervezetek alkalmazottai, katonai személyzet, a humanitárius segítségnyújtásban dolgozók és polgári védelmi személyzet feladataik ellátása során;

vi. tranzitutasok;

vii. kényszerítő családi okokból utazó utasok;

viii. nemzetközi védelemre szoruló személyek vagy más humanitárius okokból, a visszaküldés tilalmának elvét tiszteletben tartva;

ix. harmadik országok tanulmányok folytatása céljából utazó állampolgárai;

x. magas szintű képzettséggel rendelkező külföldi munkavállalók, ha foglalkoztatásuk gazdasági szempontból szükséges, és a munkát nem lehet elhalasztani vagy külföldön elvégezni.

[26] Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 2004.4.30., 77. o.) 2. és 3. cikkében meghatározottak szerint.

[27] A Tanács 2003/109/EK irányelve (2003. november 25.) a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról (HL L 16., 2004.1.23., 44. o.).

9. A schengeni térség megfelelő működése érdekében a tagállamok nem dönthetnek egyoldalúan amellett, hogy egy adott harmadik ország tekintetében feloldják az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások korlátozását, ha előzőleg a többi tagállam nem dönt szigorúan koordinált módon szintén a korlátozás feloldása mellett.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
elnök